

2. Dicsőség, dicsőség az égben / Istennek, ki úgy szerette
E világot, hogy szegénységben / Szent Fiát eleresztette,
Hogy minket, gyarló halandókat, / Kiket szomorú fogságba'
Tart vala a bűn mint rabokat, / Helyheztesen szabadságba.
3. Jövel, fogadd el te magadnak / E szívet, és lakozz ebben;
Ez az, amit adhatnak s adnak / Híveid legszívesebben
Azért a csuda szeretetért, / Amelyet hozzánk mutattál,
Midőn a mi már vesztére tért / Lelkünkért alászállottál.
4. Szülj újjá, értünk ma született / Jézusunk, a te Lelkeddel
Ezen a néked szenteltetett / Ünnepe napon, s kegyelmeddel
Úgy igazgass és bírj bennünket, / Hogy nyomdokid követhessük,
És e mi földi életünket / Mennyeivel cserélhessük.

» *Mert úgy szerette Isten a világot, hogy egyszülött Fiát adta, hogy aki hisz őbenne, el ne vesszen, hanem örök élete legyen. Mert Isten nem azért küldte el a Fiút a világba, hogy elítélje a világot, hanem hogy üdvözüljön a világ általa. (Jn 3,16–17)*